

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par finanšu instrumentu tirgiem, ar kuru atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK, un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu instrumentu tirgiem, ar kuru groza Regulu par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem

(2012/C 147/01)

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 16. pantu,

ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 7. un 8. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾, jo īpaši tās 28. panta 2. punktu,

IR PIEŅĒMIS ŠO ATZINUMU.

1. IEVADS

1.1. Apspriedes ar EDAU

1. Šis atzinums ir daļa no paketes, kurā iekļauti četri vienā un tajā pašā dienā pieņemti EDAU atzinumi par finanšu nozari ⁽³⁾.
2. Komisija 2011. gada 20. oktobrī pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par finanšu instrumentu tirgiem, ar kuru atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK ⁽⁴⁾ ("ierosinātā direktīva"), un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu instrumentu tirgiem, ar kuru groza Regulu (EMIR) par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem ("ierosinātā regula") (abi teksti kopā turpmāk minēti kā "priekšlikumi").
3. Pirms priekšlikumu pieņemšanas notika neoficiālas apspriedes ar EDAU. EDAU norāda, ka vairākas no viņa piezīmēm ir ņemtas vērā priekšlikumos.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ EDAU 2012. gada 10. februāra atzinumi par tiesību aktu kopumu attiecībā uz banku tiesību aktu pārkatīšanu, kreditreitingu aģentūrām, finanšu instrumentu tirgiem (FITD/FITR) un tirgus ļaunprātīgu izmantošanu.

⁽⁴⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

1.2. Priekšlikumu mērķis un darbības joma

4. Finanšu instrumentu tirgus direktīva (FITD) ir spēkā kopš 2007. gada novembra, un tā ir ES finanšu tirgus integrācijas pamatpīlārs. Pašlaik to veido pamatdirektīva (Direktīva 2004/39/EK), īstenošanas direktīva (Direktīva 2006/73/EK) un īstenošanas regula (Regula (EK) Nr. 1287/2006).
5. FITD izveido tiesisko regulējumu banku un ieguldījumu sabiedrību sniegtiem ieguldījumu pakalpojumiem finanšu instrumentos (piemēram, brokeru pakalpojumiem, konsultācijām, darījumu veikšanai, portfeļu pārvaldībai, parakstīšanai u. c.) un tirgus organizētāju veiktai regulētu tirgu darbībai. Tā arī nosaka valstu kompetento iestāžu pilnvaras un pienākumus saistībā ar šīm darbībām. Precīzāk runājot, ar direktīvu ir atcelta iespēja dalībvalstīm pieprasīt, lai visa finanšu instrumentu tirdzniecība notiktu tikai noteiktās biržās, un nodrošināta Eiropas mēroga konkurence starp tradicionālajām biržām un alternatīvām tirdzniecības vietām.
6. Direktīva ir spēkā vairāk nekā trīs gadus, un tās ietekmē ir pieaugusi konkurence starp finanšu instrumentu tirdzniecības vietām un palielinājusies iespēja ieguldītājiem izvēlēties pakalpojumu sniedzējus un pieejamos finanšu instrumentus. Tomēr ir radušās arī vairākas problēmas. Piemēram, lielākas konkurences radītie labumi nav sasnieguši visus tirgus dalībniekus vienādā mērā, un tos ne vienmēr ir izjutuši galīgie ieguldītāji neatkarīgi no tā, vai tie ir mazumtirgotāji vai vairumtirgotāji; tirgus un tehnoloģiju attīstība ir apsteigusi dažādus FITD noteikumus, un finanšu krīzes iespaidā ir kļuvuši pamanāmi trūkumi atsevišķu instrumentu regulējumā.
7. FITD pārskatīšanas mērķis ir atjaunināt un pielāgot pašreizējos noteikumus tirgus attīstībai, kā arī finanšu krīzei un tehnoloģiju attīstībai, un palielināt to efektivitāti.

1.3. EDAU atzinuma mērķis

8. Vairāki priekšlikumu aspekti ietekmē personu tiesības attiecībā uz viņu personas datu apstrādi. Tie ir šādi: 1) pienākumi veikt uzskaiti un sniegt darījumu pārskatus; 2) kompetento iestāžu pilnvaras (tostarp pilnvaras veikt pārbaudes un pilnvaras pieprasīt telefona sarunu un datu plūsmas ierakstus); 3) sankciju publicēšana, 4) ziņošana par pārkāpumiem, jo īpaši noteikumi par ziņošanas sistēmām; 5) sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un EVTI.

2. PRIEKŠLIKUMU ANALĪZE

2.1. Datu aizsardzības tiesību aktu piemērojamība

9. Vairākos priekšlikumu apsvērumos⁽⁵⁾ ir minēta Pamattiesību harta, Direktīva 95/46/EK un Regula (EK) Nr. 45/2001. Tomēr kādā no priekšlikumu būtiskajiem pantiem būtu jāiekļauj atsauce uz piemērojamiem datu aizsardzības tiesību aktiem.
10. Labs šāda būtiska noteikuma piemērs ir atrodams 22. pantā priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām⁽⁶⁾, kas skaidri paredz, ka personas datu apstrādei saistībā ar priekšlikumu parasti piemēro Direktīvu 95/46/EK un Regulu (EK) Nr. 45/2001. Nesen EDAU sniedza atzinumu par minēto priekšlikumu, kurā viņš ļoti atzinīgi vērtē šo visaptverošo noteikumu. Tomēr EDAU iesaka precizēt atsauci uz Direktīvu 95/46/EK, norādot, ka noteikumi ir piemērojami saskaņā ar valstu normām, ar ko īsteno Direktīvu 95/46/EK.
11. Tāpēc EDAU iesaka iekļaut līdzīgu būtisku noteikumu kā 22. pantā priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām⁽⁷⁾, ievērojot viņa ieteikumus par minēto priekšlikumu⁽⁸⁾, t. i., uzsvērt spēkā esošo personas datu aizsardzības tiesību aktu piemērojamību un precizēt atsauci uz Direktīvu 95/46/EK, nosakot, ka noteikumi ir piemērojami saskaņā ar valstu normām, ar ko īsteno Direktīvu 95/46/EK.

⁽⁵⁾ Sk. ierosinātās regulas 20., 30. un 45. apsvērumu un ierosinātās direktīvas 41., 43., 69. un 103. apsvērumu.

⁽⁶⁾ COM(2011) 651.

⁽⁷⁾ Komisijas priekšlikums attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām, COM(2011) 651.

⁽⁸⁾ Sk. EDAU 2012. gada 10. februāra atzinumu attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām, COM(2011) 651.

12. Apsvērumos vajadzētu arī konsekventi lietot formulējumu, kurā teikts, ka dalībvalstis "ievēro", nevis tām tikai "vajadzētu ievērot" attiecīgos datu aizsardzības tiesību aktus, jo tie ir spēkā un nepastāv rīcības brīvība attiecībā uz to piemērojamību.

2.2. Pienākums veikt uzskaiti un darījumu pārskatu sniegšana

2.2.1. Pienākums atbilstoši ierosinātajai regulai

13. Ar ierosinātās regulas 27. apsvērumu un 21.–23. pantu ir ieviests princips, saskaņā ar kuru EVTI koordinētās kompetentās iestādes uzrauga ieguldījumu sabiedrību darbības, lai nodrošinātu, ka tās rīkojas godīgi, taisnīgi un profesionāli un veicina tirgus integritāti. Lai to izdarītu, iestādēm būtu jāspēj identificēt personu, kas pieņēmusi lēmumu ieguldīt, un personas, kas ir atbildīgas par lēmuma izpildi (28. apsvērums).
14. Lai īstenotu šādu uzraudzību, 22. pants paredz ieguldījumu sabiedrībām pienākumu vismaz piecus gadus nodrošināt kompetentai iestādei piekļuvi būtiskiem datiem, kas attiecas uz visiem tiem darījumiem ar finanšu instrumentiem, kurus tās ir veikušas. Uzskaita visu informāciju un sīkākas ziņas par klienta identitāti. Sīkāka informācija par darījumiem ar finanšu instrumentiem jāsniedz kompetentajām iestādēm, lai tās varētu konstatēt un izmeklēt potenciālos tirgus ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus, uzraudzīt tirgus godīgu un pareizu darbību, kā arī ieguldījumu sabiedrību darbību. Arī EVTI var pieprasīt piekļuvi šiem datiem.
15. Ieguldījumu sabiedrībai jāsniedz kompetentajām iestādēm iespējami ātrāk informācija par šādiem darījumiem, tostarp arī par klientu identitāti (23. pants). Ja iesaistītie klienti ir fiziskas personas, šādas darbības ir saistītas ar personas datu apstrādi Direktīvas 95/46/EK un Regulas (EK) Nr. 45/2001 izpratnē un, iespējams, vispārēju datubāzu izveidošanu.
16. Ietekmes novērtējumā, šķiet, nav izvērtēts piecu gadu saglabāšanas termiņš attiecībā uz darījumu pārskatiem. Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta e) apakšpunkts nosaka, ka personas datus nedrīkstētu glabāt ilgāk, kā tas nepieciešams nolūkam, kādam tie vākti. Lai izpildītu šo prasību, EDAU iesaka aizstāt minimālo piecu gadu saglabāšanas termiņu ar maksimālo saglabāšanas termiņu. Izvēlētajam termiņam ir jābūt nepieciešamam un samērīgam attiecībā uz mērķi, kādam dati vākti.

2.2.2. Pienākums atbilstoši ierosinātajai direktīvai

17. Direktīvas 16. pantā ir ietvertas organizatoriskas prasības, kas piemērojamas ieguldījumu sabiedrībām. Proti, ieguldījumu sabiedrībām ir jānodrošina tāda visu savu pakalpojumu un darījumu uzskaitē, kas būtu pietiekama, lai ļautu attiecīgajām kompetentajām iestādēm pārbaudīt atbilstību direktīvā paredzētajām prasībām. Šāda uzskaitē ļautu pārliecināties par to, ka ieguldījumu sabiedrība ir izpildījusi pienākumus pret klientiem vai potenciāliem klientiem. Lai gan tas nav skaidri norādīts tekstā, jāpieņem, ka šādi dati ietvertu klientu un darbinieku personas datus.
18. Saskaņā ar 16. panta 12. punktu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu konkrētās organizatoriskās prasības, kas noteiktas minētajā pantā. Šajā saistībā EDAU aicina, lai Komisija, pieņemot deleģētos aktus, apspriestos ar EDAU. Jebkurā gadījumā šādiem pasākumiem vajadzētu būt vēršotiem uz to, lai līdz minimumam samazinātu to personas datu glabāšanu un apstrādi, kuri jāreģistrē ieguldījumu sabiedrībām. Kā jau norādīts saistībā ar regulu, Komisijai būtu arī rūpīgi jāizvērtē, kāds šādu datu saglabāšanas termiņš būtu ieviešams, lai pārliecinātos, ka saglabāšana ir atbilstoša un samērīga.

2.3. Pienākums ierakstīt telefona sarunas vai elektronisko saziņu

19. Saskaņā ar ierosināto direktīvu veic telefona sarunu vai elektroniskās saziņas ierakstīšanu.
20. Telefona sarunu vai elektroniskās saziņas ieraksti parasti ietver saziņā iesaistīto pušu personas datus, kaut arī tie attiecas uz finansiāliem darījumiem vai profesionālu darbību. Dati, kas attiecas uz elektronisku saziņu, var ietvert ļoti dažādus personas datus, tostarp informāciju par datu plūsmu, kā arī saturu. Turklāt jēdziena "saruna" lietošana nozīmē, ka tiks ierakstīts saziņas saturs.

21. Ciktāl ir iesaistīti personas dati Direktīvas 95/46/EK un Regulas (EK) Nr. 45/2001 izpratnē, ir piemērojami galvenie datu aizsardzības noteikumi, jo īpaši mērķa ierobežojuma, nepieciešamības un samērīguma princips un pienākums neglabāt datus ilgāk, kā tas nepieciešams.

Mērķa ierobežojums

22. Saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu personas datiem jābūt vāktiem konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem, un tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā.
23. Ierosinātās direktīvas 16. panta 7. punktā telefona sarunu un elektroniskās saziņas ierakstīšanas mērķis nav precīzi formulēts. Tomēr vairāki dažādi mērķi ir minēti ierosinātās direktīvas 42. apsvērumā, 16. panta 6. punktā, CESR sniegtajās konsultācijās un ietekmes novērtējumā.
24. Ierosinātās direktīvas 16. panta 6. punkts paredz, ka ieguldījumu sabiedrība nodrošina visu savu pakalpojumu un darījumu uzskaiti, "kas ir pietiekama, lai ļautu kompetentajai iestādei pārbaudīt atbilstību šajā direktīvā paredzētajām prasībām un jo īpaši pārliecināties par to, ka ieguldījumu sabiedrība ir izpildījusi visus pienākumus attiecībā uz klientiem vai potenciāliem klientiem".
25. Ierosinātās direktīvas 42. apsvērumā ir paskaidrots: "To telefonsarunu vai elektroniskās saziņas reģistrēšana, kas ir saistīta ar klientu rīkojumiem, ir (..) pamatota, lai stiprinātu ieguldītāju aizsardzību, uzlabotu tirgus uzraudzību un palielinātu tiesisko noteiktību ieguldījumu sabiedrību un to klientu interesēs." Apsvērumā ir arī minētas Eiropas Komisijai paredzētās tehniskās konsultācijas, ko izdevusi Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja (CESR) 2010. gada 29. jūlijā, par šādu ierakstu nozīmīguma jautājumu⁽⁹⁾.
26. CESR konsultācijās ir uzsvērts, ka saskaņā ar kompetento iestāžu norādēm sarunu ierakstīšana būtu nepieciešama, i) lai nodrošinātu, ka ir pieejami pierādījumi strīdu atrisināšanai starp ieguldījumu sabiedrību un tās klientiem saistībā ar darījumu nosacījumiem; ii) lai palīdzētu uzraudzības darbā saistībā ar profesionālās ētikas normām un iii) lai palīdzētu atturēt no tirgus ļaunprātīgas izmantošanas un atklāt šādas izmantošanas gadījumus, kā arī lai veicinātu tiesībaizsardzību šajā jomā. Ierakstīšana nebūtu vienīgais līdzeklis, ko izmanto, lai nodrošinātu iestāžu veikto uzraudzību, bet tā "var palīdzēt" kompetentai iestādei pārbaudīt atbilstību prasībām par vislabāko izpildi un klientu pasūtījumu apstrādi, piemēram, FITD prasībām attiecībā uz informācijas sniegšanu klientiem un potenciāliem klientiem.
27. Ietekmes novērtējumā ir paskaidrots, ka "kompetentajām iestādēm šī informācija (t. i., telefonsarunu un elektroniskās saziņas ieraksti) ir vajadzīga, lai nodrošinātu tirgus integritāti un profesionālās ētikas normu ievērošanu"⁽¹⁰⁾.
28. Dažādie mērķi, kas minēti ierosinātās direktīvas 42. apsvērumā, 16. panta 6. punktā, CESR sniegtajās konsultācijās un ietekmes novērtējumā, nav izklāstīti loģiski un konsekventi, bet ir atrodamī daudzās priekšlikuma un saistīto dokumentu vietās. Saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punktu datiem jābūt vāktiem konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem. Tāpēc EDAU mudina likumdevēju ierosinātās direktīvas 16. panta 7. punktā skaidri definēt telefona sarunu un elektroniskās saziņas ierakstīšanas mērķi.

Nepieciešamība un samērīgums

29. Saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu personas datiem jābūt adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apmērā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un/vai tālāk apstrādāti, t. i., savāktajiem datiem jābūt ierobežotiem līdz tam, kas ir atbilstīgi nepieciešams, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, un tie nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.

⁽⁹⁾ CESR tehniskās konsultācijas Eiropas Komisijai FITD pārskata kontekstā – Ieguldītāju aizsardzība un starpnieksabiedrības, 2010. gada 29. jūlijs, CESR/10-417, 7. lpp., http://www.esma.europa.eu/system/files/10_417.pdf

⁽¹⁰⁾ Ietekmes novērtējums, 150. lpp.

30. Direktīvas 16. panta 7. punktā ir minēti telefona sarunu vai elektroniskās saziņas ieraksti, kas ietver vismaz darījumus, kuri veikti savā vārdā, un klientu rīkojumus, kad tiek veikti rīkojumu saņemšanas un nosūtīšanas un rīkojumu izpildes pakalpojumi klientu vārdā.
31. Pirmkārt, izņemot skaidri minētos darījumus, 16. panta 7. punktā nav precizēts, uz kādām telefona sarunām un elektronisku saziņu ieraksti attiecas. EDAU saprot, ka tie attiecas uz saziņu, kas ir saistīta ar ieguldījumu sabiedrības veiktajiem pakalpojumiem un darījumiem. Tomēr tas būtu skaidri jāprecizē. Turklāt frāzes “kas ietver vismaz” lietošana ļauj to interpretēt tādējādi, ka var ierakstīt dažādus telefona sarunu vai elektroniskās saziņas veidus. Gluži pretēji – šajā noteikumā būtu skaidri jādefinē saziņa, kas tiks ierakstīta, un tā jāierobežo līdz saziņai, kas ir jāieraksta saskaņā ar ieraksta mērķi.
32. Otrkārt, noteikumos nav precizēts, kādas datu kategorijas tiks saglabātas. Kā jau tika norādīts, datus, kas attiecas uz elektronisku saziņu, var būt ietverta ļoti dažāda ar personu saistīta informācija, piemēram, ziņojuma nosūtītāja un saņēmēja identitāte, norādes par laiku, izmantotais tīkls, lietotāja ģeogrāfiskā atrašanās vieta gadījumā, ja izmantotas pārnēsājamas ierīces, u. c. Tas arī nozīmē iespējamu piekļuvi saziņas saturam. Turklāt atsauce uz jēdzienu “sarunas” nozīmē, ka tiks ierakstīts saziņas saturs. Atbilstoši samērīguma principam personas datiem, kas ietverti telefona sarunu un elektroniskās saziņas ierakstos, jābūt ierobežotiem līdz datiem, kas ir nepieciešami nolūkam, kādam tie savākti.
33. Ja, piemēram, saziņas ierakstīšanas mērķis ir saglabāt pierādījumus par darījumiem, šķiet, nebūtu citu alternatīvu, kā vien ierakstīt saziņas saturu, lai varētu izgūt jebkādu pierādījumu par darījumiem. Tomēr saziņas satura ierakstīšana nolūkā palīdzēt un atklāt tirgus ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus vai vispārīgi uzraudzīt atbilstību ierosinātās direktīvas prasībām būtu pārlietu apjomīga un nesamērīga. Šajā saistībā ierosinātās direktīvas 71. panta 2. punkta d) apakšpunkts, kas paredz kompetentajai iestādei pilnvaras pieprasīt ieguldījumu sabiedrības rīcībā esošus telefona sarunu ierakstus un datu plūsmas ierakstus gadījumā, ja ir pamatotas aizdomas par ierosinātās direktīvas pārkāpumu, skaidri izslēdz saziņas saturu. Arī 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām⁽¹⁾, kas paredz kompetentajām iestādēm tādas pašas izmeklēšanas pilnvaras, lai pierādītu informācijas ļaunprātīgas izmantošanas vai tirgus manipulāciju gadījumus, skaidri izslēdz saziņas saturu.
34. Tāpēc EDAU stingri iesaka precizēt ierosinātās direktīvas 16. panta 7. punktā, kādas telefona sarunas un elektroniskā saziņa un kādu kategoriju dati, kas saistīti ar sarunām un saziņu, tiks ierakstīti. Šādiem datiem jābūt adekvātiem, atbilstīgiem un ne pārlietu apjomīgiem, ņemot vērā to pašu nolūku.

Datu saglabāšanas termiņš

35. Saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta e) apakšpunktu personas datiem ir jābūt saglabātiem veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju ne ilgāk, kā tas nepieciešams nolūkiem, kuriem dati vākti⁽¹²⁾. Direktīvas 16. panta 7. punktā norādītais saglabāšanas termiņš ir trīs gadi. Ietekmes novērtējumā ir atzīts, ka ikvienā pasākumā šajā jomā būtu jāievēro Direktīvā 95/46/EK noteiktie ES datu aizsardzības noteikumi. Tomēr tajā ir arī uzsvērts, ka, nosakot saglabāšanas termiņu, būtu jāņem vērā spēkā esošie ES tiesību akti par to datu saglabāšanu, kas radīti vai apstrādāti saistībā ar publiski pieejamas elektroniskās saziņas nodrošināšanu smagu noziegumu apkarošanas nolūkā. Ietekmes novērtējumā ir apgalvots, ka ir konstatēts, ka tāpēc šis maksimālais trīs gadu termiņš atbilst principiem par nepieciešamību un samērīgumu, kas vajadzīgs, lai garantētu likumīgu iejaukšanos pamattiesībās⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ COM(2011) 651 galīgā redakcija.

⁽²⁾ Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta e) apakšpunkts.

⁽³⁾ Ietekmes novērtējums, 150. lpp.

36. EDAU uzskata, ka analīze par pasākuma ilguma nepieciešamību un samērīgumu ir neatbilstoša. Nevienā no dažādajiem (un nedaudz neskaidrajiem) nolūkiem, kādiem tiek ierakstītas telefonsarunas un elektroniskā saziņa un kas minēti 16. panta 6. punktā, 42. apsvērumā, ietekmes novērtējumā un CESR konsultācijās, nav minēta smagu noziegumu apkarošana.
37. Novērtējums jāveic saskaņā ar ierakstīšanas nolūkiem ierosinātās direktīvas ietvaros. Ja, piemēram, nolūks ir “nodrošināt, ka ir pieejami pierādījumi strīdu atrisināšanā starp ieguldījumu sabiedrību un tās klientiem saistībā ar darījumu nosacījumiem”⁽¹⁴⁾, tad ietekmes novērtējumā būtu jāizvērtē, cik ilgi dati ir jāsaglabā attiecībā pret to tiesību noilgumu, pamatojoties uz kurām šādus strīdus var sākt.
38. Tāpēc EDAU aicina likumdevēju rūpīgi izvērtēt, kāds saglabāšanas termiņš ir nepieciešams telefonsarunu un elektroniskās saziņas ierakstīšanas nolūkam atbilstoši priekšlikuma konkrētajai darbības jomai.

2.4. Kompetento iestāžu pilnvaras

39. Direktīvas 71. pantā ir uzskaitītas kompetento iestāžu uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras.
40. Direktīvas 71. panta 4. punktā ir atsauce uz Direktīvu 95/46/EK, norādot, ka personas datus, kas iegūti, īstenojot uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, jebkurā gadījumā apstrādā, ievērojot pamattiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. EDAU atzinīgi vērtē šo noteikumu, kurā ir konkrēti norādīta saikne starp iestādēm kā izmeklēšanas veicējām un personas datu apstrādi, ar ko ir saistīta to darbība.

2.4.1. Pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas

41. Direktīvas 71. panta 2. punkta c) apakšpunkts paredz kompetento iestāžu pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas. Atšķirībā no priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām⁽¹⁵⁾ šajā noteikumā nav nevienas atsaucē uz kompetento iestāžu pilnvarām “iekļūt privātās telpās, lai konfiscētu dokumentus”. Tas varētu nozīmēt, ka pārbaudes pilnvaras attiecas tikai uz ieguldījumu sabiedrību telpām un neattiecas uz privātām telpām. Tāpēc skaidrības labad es ieteiktu šo ierobežojumu skaidri precizēt tekstā. Ja Komisijas iecere tomēr ir atļaut privātu telpu pārbaudes, EDAU atsaucas uz savu piezīmi par šo jautājumu viņa atzinumā par minēto priekšlikumu⁽¹⁶⁾, kurā viņš pauž uzskatu, ka pamatota būtu vispārēja prasība visos gadījumos saņemt tiesu iestādes iepriekšēju atļauju neatkarīgi no tā, vai to paredz valsts tiesību akti, ņemot vērā attiecīgo pilnvaru potenciāli agresīvo raksturu.

2.4.2. Pilnvaras pieprasīt telefona sarunu ierakstus un datu plūsmas ierakstus

42. Ierosinātās direktīvas 71. panta 2. punkta d) apakšpunkts pilnvaro kompetentās iestādes “pieprasīt telefonsarunu ierakstus un datu plūsmas ierakstus, kas ir ieguldījumu sabiedrību rīcībā”. Tajā ir paskaidrots, ka to var darīt, ja ir “pamatotas aizdomas”, ka šādi ieraksti “var būt piemēroti, lai pierādītu, ka ieguldījumu sabiedrība pārkāpusi tās pienākumus”, kas noteikti direktīvā. Jebkurā gadījumā ieraksti neietver “ar tiem saistītās saziņas saturu”. EDAU atzinīgi vērtē to, ka tekstā ir noteiktas kompetento iestāžu pilnvaras, kā nosacījumu piekļuvei ierakstiem paredzot, ka ir jābūt pamatotām aizdomām par pārkāpumu, un izslēdzot kompetento iestāžu piekļuvei saziņas saturam.
43. Tomēr ierosinātajā direktīvā jēdziens “telefonsarunu ieraksti un datu plūsmas ieraksti” nav definēts. Direktīvā 2002/58/EK (e-privātuma direktīvā) ir tikai atsauce uz “informāciju par datu plūsmu”, bet ne uz “telefonsarunu ierakstiem un datu plūsmas ierakstiem”. Pats par sevi saprotams, ka šo jēdzienu precīzā nozīme nosaka ietekmi, kāda izmeklēšanas pilnvarām var būt uz attiecīgo personu privāto dzīvi un personas datiem. EDAU ierosina izmantot terminoloģiju, kas jau ir lietota “informācijas par datu plūsmu” definīcijā Direktīvā 2002/58/EK.

⁽¹⁴⁾ Sk. 26. punktā minēto CESR pētījumu.

⁽¹⁵⁾ COM(2011) 651.

⁽¹⁶⁾ Sk. EDAU jaunāko 2012. gada 10. februāra atzinumu attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām.

44. Datus, kas attiecas uz elektronisko saziņas līdzekļu izmantošanu, var būt ietverta ļoti dažāda ar personu saistīta informācija, piemēram, zvanītāju un zvanus saņēmušo personu identitāte, zvana laiks un ilgums, izmantotais tīkls, lietotāja ģeogrāfiskā atrašanās vieta gadījumā, ja izmantotas pārnēsājamas ierīces, u. c. Atsevišķā informācijā par datu plūsmu, kas saistīta ar interneta un e-pasta izmantošanu (piemēram, apmeklēto tīmekļa vietņu sarakstā), var turklāt būt ietvertas svarīgas ziņas par sakaru saturu. Turklāt informācijas par datu plūsmu apstrāde ir pretrunā korespondences konfidencialitātes principam. Ņemot to vērā, Direktīvā 2002/58/EK tika noteikts princips, ka informācija par datu plūsmu ir jādzēš vai jāpadara anonīma, kad tā vairs nav vajadzīga komunikācijas pārsūtīšanai⁽¹⁷⁾. Saskaņā ar minētās direktīvas 15. panta 1. punktu dalībvalstis var iekļaut savos tiesību aktos izņēmumus īpašiem likumīgiem mērķiem, bet šādiem izņēmumiem ir jābūt nepieciešamiem, atbilstīgiem un samērīgiem demokrātiskā sabiedrībā, lai sasniegtu šos mērķus⁽¹⁸⁾.
45. EDAU atzīst, ka Komisijas izvirzītie mērķi KRA regulā ir likumīgi. Viņš saprot, ka ir nepieciešamas iniciatīvas, kuru mērķis ir nostiprināt finanšu tirgu uzraudzību, lai saglabātu to stabilitāti un labāk aizsargātu ieguldītājus un ekonomiku kopumā. Tomēr izmeklēšanas pilnvarām, kas tieši saistītas ar informāciju par datu plūsmu, ņemot vērā šādu pilnvaru potenciāli agresīvo raksturu, ir jāatbilst nepieciešamības un samērīguma prasībām, t. i., tām ir jābūt ierobežotām līdz tam, kas ir atbilstīgi nepieciešams, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, un nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai⁽¹⁹⁾. Tāpēc šajā saistībā ir svarīgi, lai noteikumi būtu skaidri saprotami izstrādāti, ciktāl runa ir par to aptverto personu klāstu un materiālo darbības jomu, kā arī apstākļiem, kādos tos var izmantot, un nosacījumiem, ar kādiem tos var izmantot. Turklāt jābūt paredzētiem atbilstošiem aizsardzības pasākumiem, lai novērstu ļaunprātīgas izmantošanas risku.
46. Attiecīgie telefona sarunu ieraksti un datu plūsmas ieraksti acīmredzot būs saistīti ar personas datiem Direktīvas 95/46/EK, Direktīvas 2002/58/EK un Regulas (EK) Nr. 45/2001 izpratnē. Tāpēc būtu jāpārlicinās, ka ir pilnīgi ievēroti nosacījumi attiecībā uz personas datu godīgu un likumīgu apstrādi, kas paredzēti minētajās direktīvās un regulā.
47. EDAU norāda, ka 71. panta 3. punkts paredz, ka tiesu iestādes atļauja ir obligāta, kad vien šādas atļaujas saņemšanu paredz valsts tiesību akti. Tomēr EDAU uzskata, ka pamatota būtu vispārēja prasība visos gadījumos saņemt tiesu iestādes iepriekšēju atļauju neatkarīgi no tā, vai to paredz valsts tiesību akti, ņemot vērā attiecīgo pilnvaru agresīvo raksturu un nepieciešamību tiesību aktus piemērot saskaņoti visās ES dalībvalstīs. Būtu arī jāņem vērā, ka dažādi dalībvalstu tiesību akti paredz īpašas mājokļa neaizskaramības garantijas pret nesamērīgām un nepietiekami rūpīgi reglamentētām pārbaudēm, kratīšanu vai konfiskāciju, jo īpaši tad, ja to veic administratīvās iestādes.
48. Turklāt EDAU iesaka ieviest prasību EVTI pieprasīt telefona sarunu ierakstus un datu plūsmas ierakstus ar oficiālu lēmumu, kurā norāda prasības juridisko pamatu un nolūku un to, kāda informācija tiek prasīta, termiņu, līdz kuram informācija jāsniedz, kā arī lēmuma adresāta tiesības lūgt, lai lēmumu izvērtē Tiesa.
49. Šķiet, ka jēdziens “esoši telefonsarunu ieraksti un datu plūsmas ieraksti” nav pietiekami skaidrs. Telefona sarunu ieraksti un datu plūsmas ieraksti nav definēti, lai gan priekšlikuma par FITD 71. panta 2. punkta 2) apakšpunktā ir precizēts, ka tie ir tikai ieraksti, kas ir “ieguldījumu sabiedrību rīcībā”. Ieguldījumu sabiedrību rīcībā esošie dati, iespējams, ir iepriekš minētie dati, kas norādīti 16. panta 6. un 7. punktā. Tas būtu jāsaprot tā, ka teksts izslēdz ierakstus, kas ir tādu elektroniskās saziņas pakalpojumu sniedzēju rīcībā, kuri ir noslēguši piegādes līgumu ar attiecīgo ieguldījumu sabiedrību. Skaidrības labad EDAU iesaka precizēt, uz kādiem ieguldījumu sabiedrības rīcībā esošiem telefona sarunu un datu plūsmas ierakstiem tas attiecas.

⁽¹⁷⁾ Sk. Direktīvas 2002/58/EK 6. panta 1. punktu (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Direktīvas 2002/58/EK 15. panta 1. punktā ir paredzēts, ka šādiem ierobežojumiem jābūt “vajadzīgiem saskaņā ar nepieciešamiem, atbilstīgiem un samērīgiem pasākumiem demokrātiskā sabiedrībā, lai garantētu valsts drošību, aizsardzību, sabiedrības drošību un kriminālparkāpumu vai elektroniskās komunikāciju sistēmas nevēlamas izmantošanas novēršanu, izmeklēšanu, noteikšanu un kriminālvajāšanu, kā noteikts Direktīvas 95/46/EK 13. panta 1. punktā. Tālab dalībvalstis, cita starpā, var pieņemt tiesību aktus, paredzot datu saglabāšanu ierobežotā laikposmā, kas pamatots ar šajā punktā noteiktajiem iemesliem (...)”.

⁽¹⁹⁾ Sk., piemēram, spriedumu apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR* (C-92/09), *Hartmut Eifert* (C-92/09) pret *Land Hessen*, vēl nav publicēts ECR, 74. punktu.

2.5. Sankciju vai citu pasākumu publicēšana

2.5.1. Obligāta sankciju publicēšana

50. Ierosinātās direktīvas 74. pantā dalībvalstīm ir paredzēts pienākums nodrošināt, ka kompetentās iestādes nekavējoties publicē informāciju par *jebkuru* sankciju vai pasākumu, kas piemērots par ierosinātās regulas vai to valstu noteikumu pārkāpumu, kuri pieņemti, īstenojot direktīvu, tostarp informāciju par pārkāpuma tipu un veidu un par to atbildīgo personu identitāti, ja vien šāda informācijas izpaušana būtiski neapdraud finanšu tirgus. Šis pienākums tiktu mīkstināts tikai tad, ja publicēšana radītu “nesamērīgu kaitējumu” iesaistītajām pusēm – tādā gadījumā kompetentās iestādes publicē sankcijas pēc anonimitātes principa.
51. Sankciju publicēšana veicinātu preventīvās ietekmes palielināšanos, jo faktiskie un potenciālie likumpārkāpēji atturētos no noziegumu izdarīšanas, lai nenodarītu būtisku kaitējumu savai reputācijai. Tā arī palielinātu pārredzamību, jo tirgus dalībnieki būtu informēti par to, ka konkrēta persona ir izdarījusi pārkāpumu⁽²⁰⁾. Šis pienākums tiktu mīkstināts tikai tad, ja publicēšana radītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām – tādā gadījumā kompetentās iestādes publicē sankcijas pēc anonimitātes principa. Turklāt, lai gan ietekmes novērtējumā ir atzīts, ka sankciju režīma ieviešana (vai nu ar minimālas, vai arī pilnīgas saskaņošanas starpniecību) ietekmētu pamattiesības, piemēram, tās, kas noteiktas ES Hartas 7. pantā (privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība) un 8. pantā (personas datu aizsardzība), un, iespējams, arī 47. pantā (tiesības uz efektīvu aizsardzību un taisnīgu tiesu) un 48. pantā (nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību)⁽²¹⁾, tajā nav izvērtēta pašu sankciju publicēšanas iespējamā ietekme uz minētajām tiesībām.
52. Saskaņā ar 75. panta 2. punkta a) apakšpunktu kompetentajām iestādēm sankciju piemērošanas pilnvaru ietvaros jau ir dotas pilnvaras sniegt publisku paziņojumu, kurā minēta fiziskā vai juridiskā persona un sniegts pārkāpuma raksturojums⁽²²⁾. Nav skaidrs, kā 74. pantā noteikto publicēšanas pienākumu var saskaņot ar pilnvarām sniegt publisku paziņojumu atbilstoši 75. panta 2. punkta a) apakšpunktam. Publiska paziņojuma sniegšanas pilnvaru iekļaušana 75. panta 2. punkta a) apakšpunktā pierāda, ka publicēšana pati par sevi ir reāla sankcija, kas būtu jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā 76. pantā noteiktos samērīguma kritērijus⁽²³⁾.
53. EDAU nav pārliecināts, ka obligāta sankciju publicēšana, kā to paredz pašreizējais formulējums, atbilst datu aizsardzības tiesību aktu prasībām, ko Tiesa noteikusi spriedumā *Schecke* lietā⁽²⁴⁾. Viņš uzskata, ka nav pietiekami noteikts šā pasākuma mērķis, nepieciešamība un samērīgums un ka jebkurā gadījumā būtu vajadzējis paredzēt atbilstošus aizsardzības pasākumus pret personu tiesību pārkāpumu riskiem.

⁽²⁰⁾ Sk. ietekmes novērtējuma ziņojumu, 42. un nākamās lpp.

⁽²¹⁾ Sk. arī 43. lpp. – novērtējums par “minimālas saskaņošanas” ietekmi uz pamattiesībām. “Šī iespēja aizskar ES Hartas 7. pantu (privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība) un 8. pantu (personas datu aizsardzība), un, iespējams, arī 47. pantu (tiesības uz efektīvu aizsardzību un taisnīgu tiesu) un 48. pantu (nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību). Iespēja paredz šo tiesību juridisku ierobežošanu, vienlaikus ievērojot šo tiesību būtību. Šo tiesību ierobežošana ir nepieciešama, lai varētu sasniegt vispārējās nozīmes mērķi nodrošināt atbilstību FITD noteikumiem nolūkā garantēt godīgu un sakārtotu tirdzniecību un ieguldītāju aizsardzību. Lai administratīvie pasākumi un sankcijas, ko piemēro, būtu likumīgi, tiem jābūt samērīgiem ar pārkāpumu un tie jāpiemēro, ievērojot tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam par to pašu pārkāpumu, nevainīguma prezumpciju, tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu un taisnīgu tiesu visos apstākļos (...)”.

⁽²²⁾ Sk. EDAU jaunāko 2012. gada 10. februāra atzinumu attiecībā uz priekšlikumu direktīvai par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību konsultatīvo uzraudzību un priekšlikumu regulai par kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību uzraudzības prasībām.

⁽²³⁾ “Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sankciju līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus atbilstošos apstākļus, tostarp: a) pārkāpuma nopietnību un ilgumu; b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības līmeni; c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo ietekmi, par ko liecina atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi; d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas ieguvumu vai neradušos zaudējumus, ja tos var noteikt, nozīmi; e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ja tos var noteikt; f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi; g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējos pārkāpumus (...)”.

⁽²⁴⁾ Spriedums apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09, *Schecke*, 56.–64. punkts.

2.5.2. Publicēšanas nepieciešamība un samērīgums

54. Spriedumā *Schecke* lietā Tiesa atcēla noteikumus, kas bija paredzēti Padomes regulā un Komisijas regulā un paredzēja pienākumu obligāti publicēt informāciju par lauksaimniecības fondu atbalsta saņēmējiem, tostarp atbalsta saņēmēju identitāti un saņemtās summas. Tiesa nosprieda, ka šāda publicēšana ir personas datu apstrāde, uz ko attiecas Eiropas Pamattiesību hartas (Harta) 8. panta 2. punkts, un tādējādi ir uzskatāma par Hartas 7. un 8. pantā noteikto tiesību aizskārumu.
55. Izanalizējusi, ka “atkāpes un ierobežojumi attiecībā uz personas datu aizsardzību jāpiemēro tikai tiktāl, cik tas ir noteikti nepieciešams”, Tiesa pievērsās publicēšanas mērķa un samērīguma analīzei. Tā secināja, ka nav nekā, kas pierādītu, ka, pieņemot attiecīgos tiesību aktus, Padome un Komisija vienlaikus ir apsvērušas informācijas par attiecīgajiem saņēmējiem publicēšanas kārtību, kas atbilstu šādas publicēšanas mērķim, tomēr mazāk aizskarot saņēmēju tiesības.
56. Šķiet, ka ierosinātās direktīvas 74. pantā ir tādas pašas nepilnības, kādas Tiesa uzsvērusi spriedumā *Schecke* lietā. Būtu jāatceras, ka, lai novērtētu tāda noteikuma atbilstību datu aizsardzības prasībām, kurš paredz personas datu publisku izpaušanu, ir ļoti svarīgi, lai būtu skaidrs un pienācīgi definēts mērķis, ko iecerēts sasniegt ar paredzēto publicēšanu. Tikai tad, ja ir skaidrs un pienācīgi definēts mērķis, var novērtēt, vai attiecīgo personas datu publicēšana ir faktiski nepieciešama un samērīga ⁽²⁵⁾.
57. Pēc priekšlikuma un pavaddokumentu (t. i., ietekmes novērtējuma ziņojuma) izlasīšanas EDAU ir radies iespaids, ka šā pasākuma mērķis un attiecīgi arī nepieciešamība nav skaidri noteikti. Priekšlikuma apsvērumos par šiem jautājumiem nekas nav minēts, savukārt ietekmes novērtējuma ziņojumā ir tikai noteikts, ka “sankciju publicēšana ir svarīgs elements, nodrošinot sankciju preventīvu ietekmi uz to adresātiem, un tā ir nepieciešama, lai nodrošinātu sankciju preventīvu ietekmi uz plašu sabiedrību” ⁽²⁶⁾. Ar šādu vispārīgu norādi nepietiek, lai pierādītu ierosinātā pasākuma nepieciešamību. Ja vispārējais mērķis ir palielināt preventīvo ietekmi, šķiet, Komisijai būtu vajadzējis īpaši paskaidrot, kāpēc nepietiktu ar smagākiem finansiāliem sodiem (vai citām sankcijām, kas nav saistītas ar vārda minēšanu un kaunināšanu).
58. Turklāt izskatās, ka ietekmes novērtējuma ziņojumā nav pietiekami ņemtas vērā mazāk agresīvas metodes, piemēram, publicēšanas pienākuma piemērošana tikai saistībā ar kredītiestādēm vai publicēšana, par ko izlemj katrā gadījumā atsevišķi. Konkrēti pēdējā minētā iespēja būtu *prima facie* samērīgāks risinājums, jo īpaši ņemot vērā to, ka – kā atzīts 75. panta 2. punkta a) apakšpunktā – publicēšana ir sankcija, tāpēc tā ir jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā attiecīgos apstākļus, tostarp pārkāpuma smagumu, atbildīgās personas atbildības pakāpi, recidīvismu, trešām personām radītos zaudējumus u. c. ⁽²⁷⁾.
59. EDAU uzskata, ka iespēja novērtēt gadījumu, ņemot vērā konkrētos apstākļus, ir samērīgāks un tāpēc vēlams risinājums salīdzinājumā ar obligātu publicēšanu visos gadījumos. Šāda rīcības brīvība, piemēram, ļautu kompetentajai iestādei izvairīties no publicēšanas mazāk smagu pārkāpumu gadījumos, ja pārkāpums nav izraisījis būtisku kaitējumu, ja par pārkāpumu atbildīgā persona ir izrādījusi uz darbību vērstu attieksmi, utt.
60. Ierosinātās regulas 35. panta 6. punktā ir noteikts, ka EVTI tīmekļa vietnē publicē paziņojumu par katru lēmumu noteikt vai atjaunot jebkādu ierobežojumu personas spējai noslēgt atvasinātu preču instrumentu līgumu. Tāpēc ir jāpublicē to personu identitāte, kuru iespējas risināt sarunas par līguma noslēgšanu ir ierobežojusi EVTI, kopā ar piemērojamiem finanšu instrumentiem, norādot arī kvantitatīvos pasākumus, piemēram, maksimālo līgumu skaitu, kurus attiecīgā persona vai personu kategorija var noslēgt, un pasākuma iemeslus. Pasākums stājas spēkā, kad tiek publicēts paziņojums (35. panta 7. punkts). Pamatojoties uz izklāstīto argumentāciju saistībā ar direktīvas noteikumiem, EDAU mudina likumdevēju apsvērt, vai publicēšana ir nepieciešama un vai ir pieejami citi mazāk ierobežojoši līdzekļi gadījumos, kad ir iesaistītas fiziskas personas.

⁽²⁵⁾ Šajā saistībā sk. arī EDAU 2011. gada 15. aprīļa atzinumu par Finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības gada budžetam (OV C 215, 21.7.2011., 13. lpp.).

⁽²⁶⁾ Sk. 11. zemsvītras piezīmi.

⁽²⁷⁾ T. i., saskaņā ar ierosinātās direktīvas 74. pantu, kurā paredzēti sankciju noteikšanas kritēriji.

2.5.3. Vajadzība pēc atbilstošiem aizsardzības pasākumiem

61. Ierosinātajā direktīvā būtu vajadzējis paredzēt atbilstošus aizsardzības pasākumus, lai nodrošinātu taisnīgu līdzsvaru starp dažādajām iesaistīto pušu interesēm. Pirmkārt, aizsardzības pasākumi ir vajadzīgi saistībā ar apsūdzētās personas tiesībām pārsūdzēt lēmumu tiesā un nevainīguma prezumpciju. Šajā saistībā būtu vajadzējis iekļaut konkrētu atsauci 74. pantā, lai paredzētu kompetentajām iestādēm pienākumu veikt atbilstošus pasākumus gan attiecībā uz situācijām, kad lēmums tiek pārsūdzēts, gan gadījumiem, kad tiesa to galu galā atceļ⁽²⁸⁾.
62. Otrkārt, ierosinātajai direktīvai vajadzētu nodrošināt datu subjektu tiesību aktīvu ievērošanu. EDAU atzinīgi vērtē to, ka priekšlikuma galīgajā redakcijā ir paredzēta iespēja neveikt publicēšanu gadījumos, kad tā izraisītu nesamērīgu kaitējumu. Tomēr aktīvai pieejai vajadzētu nodrošināt, ka datu subjekti tiek iepriekš informēti par to, ka lēmums, ar ko tiem piemēro sankcijas, tiks publicēts, un ka tiem tiek piešķirtas tiesības iebilst atbilstoši Direktīvas 95/46/EK 14. pantam, ja šādi rīcībai ir likumīgs pamatojums⁽²⁹⁾.
63. Treškārt, lai gan ierosinātajā direktīvā nav precizēts, kādā plašsaziņas līdzeklī informācija būtu jāpublicē, praksē varētu pieņemt, ka lielākajā daļā dalībvalstu tā tiktu publicēta internetā. Publikācijas internetā rada īpašus jautājumus un riskus, jo īpaši saistībā ar vajadzību nodrošināt, ka informācija tiek glabāta tiešsaistē ne ilgāk, kā tas ir nepieciešams, un ka ar datiem nevar manipulēt vai tos nevar mainīt. Arī ārēju meklētājprogrammu izmantošana ir saistīta ar risku, ka informācija varētu tikt izņemta no konteksta un novirzīta caur tīmekli un no tā veidos, kas nav vienkārši kontrolējami⁽³⁰⁾.
64. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāparedz dalībvalstīm pienākums nodrošināt, ka attiecīgo personu dati tiek turēti tiešsaistē tikai pamatotu laikposmu, pēc kura tie tiek sistemātiski dzēsti⁽³¹⁾. Turklāt būtu jāpieprasa, lai dalībvalstis ieviestu atbilstošus drošības un aizsardzības pasākumus, jo īpaši tāpēc, lai novērstu riskus, kas saistīti ar ārēju meklētājprogrammu izmantošanu⁽³²⁾.

2.5.4. Secinājumi par publicēšanu

65. EDAU uzskata, ka noteikums par sankciju obligātu publicēšanu tā pašreizējā formulējumā neatbilst pamattiesībām uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. Likumdevējam būtu rūpīgi jāizvērtē ierosinātās sistēmas nepieciešamība un jāpārbauda, vai publicēšanas pienākums pārsniedz to, kas ir nepieciešams izvirzītā valsts interešu mērķa sasniegšanai, un vai tā paša mērķa sasniegšanai nav izmantojami mazāk ierobežojoši pasākumi. Ņemot vērā šādas samērīguma pārbaudes rezultātu, publicēšanas pienākumam jebkurā gadījumā būtu jābūt pamatotam ar atbilstošiem aizsardzības pasākumiem, lai garantētu, ka tiek ievērota nevainīguma prezumpcija, attiecīgās personas tiesības iebilst, datu drošība/precizitāte un ka dati tiek izdzēsti pēc attiecīga laika.

2.6. Ziņošana par pārkāpumiem

66. Ierosinātās direktīvas 77. pantā ir runa par pārkāpumu ziņošanas mehānismiem, kas zināmi arī kā "ziņošanas sistēmas". Kaut arī šādas sistēmas var būt efektīvs atbilstības nodrošināšanas instruments, tās rada būtiskas problēmas saistībā ar datu aizsardzību.⁽³³⁾ EDAU atzinīgi vērtē to, ka ierosinātajā direktīvā

⁽²⁸⁾ Piemēram, valsts iestādes varētu apsvērt šādus pasākumus: atlikt publicēšanu līdz pārsūdzības noraidīšanai vai, kā ieteikts ietekmes novērtējuma ziņojumā, skaidri norādīt, ka lēmumu joprojām var pārsūdzēt un ka persona tiek uzskatīta par nevainīgu, kamēr lēmums nav kļuvis galīgs, un publicēt labojumu gadījumos, kad tiesa lēmumu atceļ.

⁽²⁹⁾ Sk. EDAU 2007. gada 10. aprīļa atzinumu par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV C 134, 16.6.2007., 1. lpp.).

⁽³⁰⁾ Šajā saistībā sk. Itālijas DPA publicēto dokumentu "Personas dati, kas ietverti arī valsts administratīvo sektora iestāžu ierakstos un dokumentos – pamatnostādnes to apstrādei, ko veic valsts sektora iestādes saistībā ar paziņošanu un izplatīšanu tīmeklī", pieejams Itālijas DPA tīmekļa vietnē <http://www.garanteprivacy.it/garante/doc.jsp?ID=1803707>

⁽³¹⁾ Šīs bažas ir saistītas arī ar vispārīgākajām tiesībām tikt aizmirstam, kuru iekļaušana jaunajā personas datu aizsardzības tiesiskajā regulējumā pašlaik tiek apspriesta.

⁽³²⁾ Šādi drošības un aizsardzības pasākumi var būt, piemēram, datu indeksācijas izslēgšana, izmantojot ārējās meklētājprogrammas.

⁽³³⁾ 29. panta darba grupa 2006. gadā publicēja atzinumu par šādām sistēmām saistībā ar šā fenomena aspektiem, kas attiecas uz datu aizsardzību: Atzinums 1/2006 par ES datu aizsardzības noteikumu piemērošanu iekšējām sistēmām ziņošanai par pārkāpumiem grāmatvedības, iekšējās grāmatvedības kontroles, revīzijas, cīņas pret uzkupināšanu, banku un finanšu noziegumu jomās (Darba grupas atzinums par ziņošanas sistēmām). Atzinums pieejams 29. panta darba grupas tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

ir paredzēti īpaši aizsardzības pasākumi, kas jāpildinveido valstu līmenī, attiecībā uz to personu aizsardzību, kas ziņo par iespējamiem pārkāpumiem, un – vispārīgāk – personas datu aizsardzību. Ietekmes novērtējumā ziņošanas shēmas ir minētas kā daļa no iespējām ieviest sankcijas pamattiesību novērtējumā⁽³⁴⁾, un tajā ir atkārtoti pievērsta uzmanība tam, ka ir vajadzīgi īstenošanas tiesību akti, lai varētu ievērot datu aizsardzības principus un kritērijus, ko norādījušas datu aizsardzības iestādes. EDAU saprot, ka ierosinātajā direktīvā ir izklāstīti tikai galvenie dalībvalstu īstenojamās sistēmas elementi. Tomēr viņš vēlētos pievērst uzmanību turpmāk izklāstītajiem papildu aspektiem.

67. EDAU tāpat kā citos atzinumos⁽³⁵⁾ uzsver, ka ir jāiekļauj īpaša atsauce uz vajadzību ievērot ziņotāju un informatoru identitātes konfidencialitāti. EDAU uzsver, ka ziņotāju situācija ir sarežģīta. Būtu jāgarantē personām, kas sniedz šādu informāciju, tas, ka tiek ievērota viņu identitātes konfidencialitāte, jo īpaši attiecībā pret personu, par kuras iespējamo pārkāpumu tiek ziņots⁽³⁶⁾. Ziņotāju identitātes konfidencialitāte būtu jāgarantē visos procedūras posmos, kamēr vien tas nav pretrunā valsts noteikumiem, kas reglamentē tiesas procesus. Identitāti var būt nepieciešams izpaust saistībā ar papildu izmeklēšanu vai vēlāku tiesvedību, kas ierosināta izmeklēšanas rezultātā (arī tad, ja ir konstatēts, ka ziņotājs ir ļaunprātīgi iesniedzis maldinošus ziņojumus par šo personu)⁽³⁷⁾. Nemot vērā iepriekš minēto, EDAU iesaka 77. panta 1. punkta b) apakšpunktā iekļaut šādu noteikumu: "būtu jāgarantē šo personu identitātes konfidencialitāte visos procedūras posmos, ja vien identitātes izpaušanu neparedz valsts tiesību akti saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai vēlāku tiesvedību."

68. EDAU arī uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt atbilstošus noteikumus, lai aizsargātu apsūdzēto personu piekļuves tiesības, kas ir cieši saistītas ar tiesībām uz aizstāvību⁽³⁸⁾. Ziņojumu saņemšanas un turpmākas rīcības procedūrām, kas minētas 77. panta 1. punkta a) apakšpunktā, būtu jānodrošina, ka apsūdzēto personu tiesības uz aizstāvību, piemēram, tiesības tikt informētam, tiesības piekļūt izmeklēšanas materiāliem un tiesības uz nevainīguma prezumpciju, tiek pienācīgi ievērotas un ir ierobežotas tikai tiktāl, ciktāl tas nepieciešams⁽³⁹⁾. EDAU ierosina šajā saistībā iekļaut ierosinātajā direktīvā arī noteikumu, kas iekļauts 29. panta d) apakšpunktā Komisijas priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām un kas paredz, ka dalībvalstīm "būtu jāizveido atbilstošas procedūras, lai personai, par kuru tiek ziņots, nodrošinātu aizsardzības tiesības un izteikšanās tiesības pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, kā arī tiesības iesniegt tiesā attaisnojumus pret viņu pieņemtajam lēmumam".

69. Visbeidzot attiecībā uz 77. panta 1. punkta c) apakšpunktu EDAU ir gandarīts redzēt, ka tajā ir paredzēts pienākums dalībvalstīm nodrošināt personas datu aizsardzību gan apsūdzētajai personai, gan personai, kura ziņo, saskaņā ar Direktīvā 95/46/EK izklāstītajiem principiem. Tomēr viņš iesaka svītrot frāzi "izklāstītajiem principiem", lai atsauce uz direktīvu būtu saprotamāka un saistošāka. Attiecībā uz vajadzību ievērot datu aizsardzības tiesību aktus sistēmu praktiskajā īstenošanā EDAU vēlētos īpaši uzsvērt ieteikumus, ko sniegusi 29. darba grupa tās 2006. gada atzinumā par ziņošanas sistēmām. Cita starpā, īstenojot valstu sistēmas, attiecīgajām struktūrām būtu jāpatur prātā vajadzība ievērot samērīgumu, ciktāl iespējams, ierobežojot to personu kategorijas, kurām ir tiesības ziņot, to personu

⁽³⁴⁾ Sk. ietekmes novērtējumu, 137. un 138. lpp.: "Attiecībā uz "ziņošanas shēmu" ieviešanu – tā rada jautājumus par personas datu aizsardzību (ES Hartas 8. pants un LESD 16. pants), kā arī nevainīguma prezumpciju un tiesībām uz aizstāvību (ES Hartas 48. pants). Tāpēc jebkādā ziņošanas shēmu īstenošanā būtu jāievēro un jāintegre ES datu aizsardzības iestāžu norādītie datu aizsardzības principi un kritēriji un jānodrošina aizsardzības pasākumi, ievērojot Pamattiesību hartu."

⁽³⁵⁾ Sk., piemēram, 2011. gada 15. aprīļa atzinumu par finanšu noteikumiem, kas piemērojami Savienības gada budžetam, un 2011. gada 1. jūnija atzinumu par izmeklēšanu, ko veic OLAF; abi pieejami vietnē <http://www.edps.europa.eu>

⁽³⁶⁾ To, cik svarīgi ir ievērot ziņotāju identitātes konfidencialitāti, EDAU jau uzsvēra 2010. gada 30. jūlija vēstulē Eiropas Ombudam lietā 2010-0458, kas pieejama EDAU tīmekļa vietnē (<http://www.edps.europa.eu>). Sk. arī EFAU 2006. gada 23. jūnija iepriekšējās pārbaudes atzinumu par OLAF iekšējo izmeklēšanu (Lieta 2005-0418) un 2007. gada 4. oktobra atzinumu par OLAF ārējo izmeklēšanu (Lietas 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽³⁷⁾ Sk. 2011. gada 15. aprīļa atzinumu par finanšu noteikumiem, kas piemērojami Savienības gada budžetam, pieejams vietnē <http://www.edps.europa.eu>

⁽³⁸⁾ Šajā saistībā sk. EDAU Vadlīnijas par personas datu apstrādi administratīvā izmeklēšanā un disciplinārlietās, ko veic Eiropas iestādes un struktūras, – tajās ir norādīts uz ciešu saistību starp datu subjektu piekļuves tiesībām un apsūdzēto personu tiesībām uz aizstāvību (sk. 8. un 9. lpp.), http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Guidelines/10-04-23_Guidelines_inquiries_EN.pdf

⁽³⁹⁾ Sk. 29. panta darba grupas atzinumu par ziņošanas sistēmu, 13. un 14. lpp.

kategorijas, kurām var tikt inkriminēts pārkāpums, un to pārkāpumu klāstu, kurus tām var inkriminēt, kā arī vajadzība veicināt identificētu un konfidencialu ziņojumu, nevis anonīmu ziņojumu sniegšanu, vajadzība paredzēt ziņotāju identitātes izpaušanu gadījumos, kad tie sniedz maldinošus ziņojumus, un vajadzība ievērot stingri noteiktus datu saglabāšanas laikposmus.

2.7. Sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un EVTI

2.7.1. Sadarbība atbilstoši ierosinātajai direktīvai

70. Direktīvas 83. pantā ir noteikts pienākums nodibināt sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un starp šīm iestādēm un EVTI. Proti, 83. panta 5. punkts paredz kompetentajām iestādēm pienākumu paziņot EVTI un citām iestādēm sīku informāciju par a) jebkādiem pieprasījumiem jebkurai personai, kas sniegusi informāciju par kopējo pozīcijas apjomu, veikt pasākumus, lai samazinātu pozīcijas apjomu (atbilstīgi 72. panta 1. punkta f) apakšpunktam), un par b) jebkādiem ierobežojumiem personu spējai noslēgt preču līgumus (atbilstīgi 72. panta 1. punkta g) apakšpunktam). Paziņojumā ietver sīku informāciju par tās personas identitāti, kas ir šādu pasākumu adresāts, kā arī norāda ierobežojumu mērķi, attiecīgo finanšu instrumentu veidus un citu informāciju.
71. Turklāt ir paredzēts, ka dalībvalsts kompetentā iestāde, kas saņem minētos paziņojumus, "var ieviest pasākumus saskaņā ar 72. panta 1. punkta f) vai g) apakšpunktu, ja tā ir pārliecinājusies, ka pasākums ir nepieciešams, lai sasniegtu citas kompetentās iestādes mērķi". EDAU vēlētos uzsvērt, ka šāds lēmums, kas jāpieņem kompetentajai iestādei, varētu tikt interpretēts kā tāds, kas atbilst Direktīvas 95/46/EK 15. pantā aprakstītajiem "automatizētu individuālu lēmumu" kritērijiem; šādu interpretāciju pieļauj fakts, ka 72. pants paredz saņēmējai kompetentajai iestādei pienākumu pārliecināties, vai ar konkrēto pasākumu var sasniegt citas kompetentās iestādes mērķi. Tāpēc dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas saņem paziņojumu, netiek īpaši prasīts veikt lietas apstākļu neatkarīgu analīzi – arī pamatojoties uz subjekta personas datiem –, lai izdotu lēmumu veikt pasākumu, kas ierobežo tā tiesības. Direktīvas 95/46/EK 15. pants paredz, ka būtu jāpiespīk katrai personai tiesības nebūt pakļautām lēmumam, kurš izraisa juridiskas sekas attiecībā uz šo personu vai nozīmīgi iespaido to un kurš ir pamatots tikai un vienīgi uz datu automatizētu apstrādi, kas paredzēta, lai novērtētu konkrētus personiskus aspektus, piemēram, darba izpildi, kredīspējas, uzticamību utt. Izvērtējot konkrētu situāciju, būtu piemērojams Direktīvas 95/46/EK 15. panta 2. punkts – tas paredz, ka uz personu var attiecināt iepriekš minētā veida lēmumu, ja tas ir atļauts ar likumu un ja ir ieviesti aizsardzības pasākumi datu subjekta likumīgo interešu aizsardzībai. Valstu tiesību akti, ar ko īsteno direktīvu, būtu juridiskais pamats Direktīvas 95/46/EK 15. panta 2. punktā noteiktajam izņēmumam, tomēr nav ieviesti īpaši aizsardzības pasākumi, lai pasargātu datu subjektu likumīgās tiesības.
72. Tāpēc šķiet, ka ierosinātās direktīvas teksts pieļauj automatizētu lēmumu pieņemšanas iespēju, kas ietekmē tādas iestādes spēju noslēgt līgumus, kura atrodas dalībvalstī, kas nav valsts, kurā sankcija piemērota sākotnēji. Ņemot vērā to, kā šāds lēmums varētu ietekmēt tādas personas tiesības, kura ir profesionāli iesaistījusies ieguldījumu darbībā, EDAU uzsver, ka tekstā būtu jāiekļauj konkrēta atsauce uz tiesībām iebilst pret automatizētiem individuāliem lēmumiem atbilstoši Direktīvas 95/46/EK 15. pantam. Tajā būtu skaidri jāparedz aizsardzības pasākumi, lai garantētu, ka datu subjektu var informēt par pārsūtīšanu un par tāda procesa esamību, ko sākusi saņēmēja kompetentā iestāde šāda lēmuma pieņemšanai, lai tādējādi varētu efektīvi izmantot tiesības iebilst.

2.7.2. Sadarbība atbilstoši ierosinātajai regulai

73. Regulas 34. panta 2. punktā ir noteikts, ka saistībā ar pasākumiem atbilstoši direktīvas 72. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktam pēc ikviena pasākuma paziņošanas atbilstoši direktīvas 83. panta 5. punktam EVTI reģistrē pasākumu un tā piemērošanas iemeslus un savā tīmekļa vietnē publicē un uztur datubāzi ar spēkā esošo pasākumu kopsavilkumiem, "tostarp informāciju par attiecīgo personu vai personu kategoriju".
74. Šāda publicēšana ir uzskatāma par turpmākas apstrādes darbību, kas saistīta ar personas datiem. Šajā gadījumā ir piemērojami tie paši apsvērumi, kas izteikti 2.5. nodaļā attiecībā uz sankciju publicēšanu. Ietekmes novērtējumā, šķiet, nav izvērtēta ietekme uz pamattiesībām, ko varētu izraisīt šāda publicēšana internetā. Tāpēc EDAU aicina likumdevēju pārdomāt šāda pasākuma faktisko nepieciešamību un samērīgumu.

2.8. Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm

75. EDAU ņem vērā ierosinātās regulas 92. pantā norādīto atsauci uz Direktīvu 95/46/EK, jo īpaši tās 4. nodaļu, un Regulu (EK) Nr. 45/2001.
76. Tomēr, ņemot vērā ar šādu pārsūtīšanu saistītos riskus, EDAU iesaka iekļaut īpašus aizsardzības pasākumus, piemēram, katra gadījuma izvērtēšanu, pārliecināšanos par pārsūtīšanas nepieciešamību, prasību saņemt kompetentās iestādes iepriekšēju skaidru atļauju datu turpmākai pārsūtīšanai trešai valstij un no trešās valsts un atbilstoša personas datu aizsardzības līmeņa esamību trešā valstī, kas saņem personas datus.
77. Labs piemērs saistībā ar noteikumiem, kas ietver šādus atbilstošus aizsardzības pasākumus, ir atrodams 23. pantā priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām⁽⁴⁰⁾.

3. SECINĀJUMI

78. EDAU sniedz šādus ieteikumus:

- iekļaut priekšlikumos būtisku noteikumu ar šādu formulējumu: "Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko īsteno dalībvalstis saistībā ar šo regulu, kompetentās iestādes piemēro to valsts tiesību aktu noteikumus, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK. Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko īsteno EVTI saistībā ar šo regulu, EVTI piemēro Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumus",
- ierosinātās regulas 22. pantā aizstāt piecu gadu minimālo saglabāšanas termiņu ar maksimālo saglabāšanas termiņu,
- ierosinātās direktīvas 16. panta 7. punktā precizēt i) telefona sarunu un elektroniskās saziņas ierakstīšanas mērķi un ii) to, uz kādām telefona sarunām un elektronisko saziņu tas attiecas, kā arī to, kādu kategoriju dati saistībā ar sarunām un saziņu tiks ierakstīti,
- precizēt ierosinātās direktīvas 71. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ka pārbaudes pilnvaras ir attiecināmas tikai uz ieguldījumu sabiedrību telpām un neattiecas uz privātām telpām,
- 17. panta 2. punkta d) apakšpunktā, kas attiecas uz pilnvarām pieprasīt telefona sarunu un datu plūsmas ierakstus, kā vispārēju prasību noteikt, ka ir vajadzīga tiesas iestādes iepriekšēja atļauja, un arī iekļaut prasību pieņemt oficiālu lēmumu, kurā norāda: i) juridisko pamatu, ii) prasības mērķi, iii) kāda informācija tiek prasīta, iv) termiņu, līdz kuram informācija jāsniedz, un v) lēmuma adresāta tiesības lūgt, lai lēmumu izvērtē Tiesa,
- precizēt, uz kādiem telefona sarunu un datu plūsmas ierakstiem attiecas 71. panta 2. punkta d) apakšpunkts,
- ņemot vērā šajā atzinumā paustās šaubas, novērtēt ierosinātās sankciju obligātās publicēšanas sistēmas nepieciešamību un samērīgumu. Ņemot vērā šādas nepieciešamības un samērīguma pārbaudes rezultātu, jebkurā gadījumā paredzēt atbilstošus drošības pasākumus, lai garantētu, ka tiek ievērota nevainīguma prezumpcija, attiecīgo personu tiesības iebilst, datu drošība/precizitāte un ka dati tiek izdzēsti pēc attiecīgā laika,

⁽⁴⁰⁾ Priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (COM(2011) 651), konkrēti tā 23. pantā, ir noteikts:

"1. Dalībvalsts kompetentā iestāde var nosūtīt personas datus trešai valstij ar nosacījumu, ka ir atbilstība Direktīvas 95/46/EK prasībām un it sevišķi 25. un 26. pantam, un tikai izskatot katru gadījumu atsevišķi. Dalībvalsts kompetentā iestāde pārliecinās, ka datu nodošana nepieciešama šīs regulas nolūkā. Kompetentā iestāde nodrošina, ka trešā valsts nenosūta datus citai trešai valstij, ja vien tā nav saņēmusi nepārprotamu rakstisku atļauju un neievēro dalībvalsts kompetentās iestādes paredzētos nosacījumus. Personas datus var nosūtīt tikai tādai trešai valstij, kas nodrošina atbilstīgu personas datu aizsardzības līmeni.

2. Dalībvalsts kompetentā iestādei informāciju, ko tā saņēmusi no citas dalībvalsts kompetentās iestādes, atklāj trešās valsts kompetentajai iestādei tikai tad, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir nepārprotama tās kompetentās iestādes piekrišana, kura nosūtījusi informāciju, un, ja iespējams, informāciju atklāj tikai tiem mērķiem, kādiem kompetentā iestāde devusi piekrišanu.

3. Ja sadarbības vienošanās paredz personas datu apmaiņu, tā notiek saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK."

- attiecībā uz 77. panta 1. punktu i) iekļaut b) apakšpunktā šādu noteikumu: “būtu jāgarantē šo personu identitātes konfidencialitāte visos procedūras posmos, ja vien identitātes izpaušanu neparedz valsts tiesību akti saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai vēlāku tiesvedību”; ii) iekļaut d) apakšpunktu, kas paredz dalībvalstīm pienākumu ieviest “atbilstošas procedūras, lai personai, par kuru tiek ziņots, nodrošinātu aizsardzības tiesības un izteikšanās tiesības pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, kā arī tiesības iesniegt tiesā attaisnojumus pret viņu pieņemtajam lēmumam”; iii) punkta c) apakšpunktā svītrot frāzi “izklāstītajiem principiem”.

Briselē, 2012. gada 10. februārī

Giovanni BUTTARELLI

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja palīgs
